

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

NOYBELA

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

Πρόλογος

Μια παράξενη ιστορία εκτυλίσσεται στο Σίδνεϋ στα χρόνια της μαζικής μετανάστευσης στην Αυστραλία και συγκεκριμένα στην πόλη που σε λίγα χρόνια με την άφιξη τόσων ξένων από την Ευρώπη, θα αλλάξει όψη.

Καμιά χώρα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο δεν γνώρισε στην δεκαετία του 1950-60, τόσο μαζικά να καταφθάνουν στο έδαφος της - όχι σαν πρόσφυγες αλλά σαν μόνιμοι κάτοικοι - χιλιάδες φτωχοί άνθρωποι από την καταστραμμένη Ευρώπη.

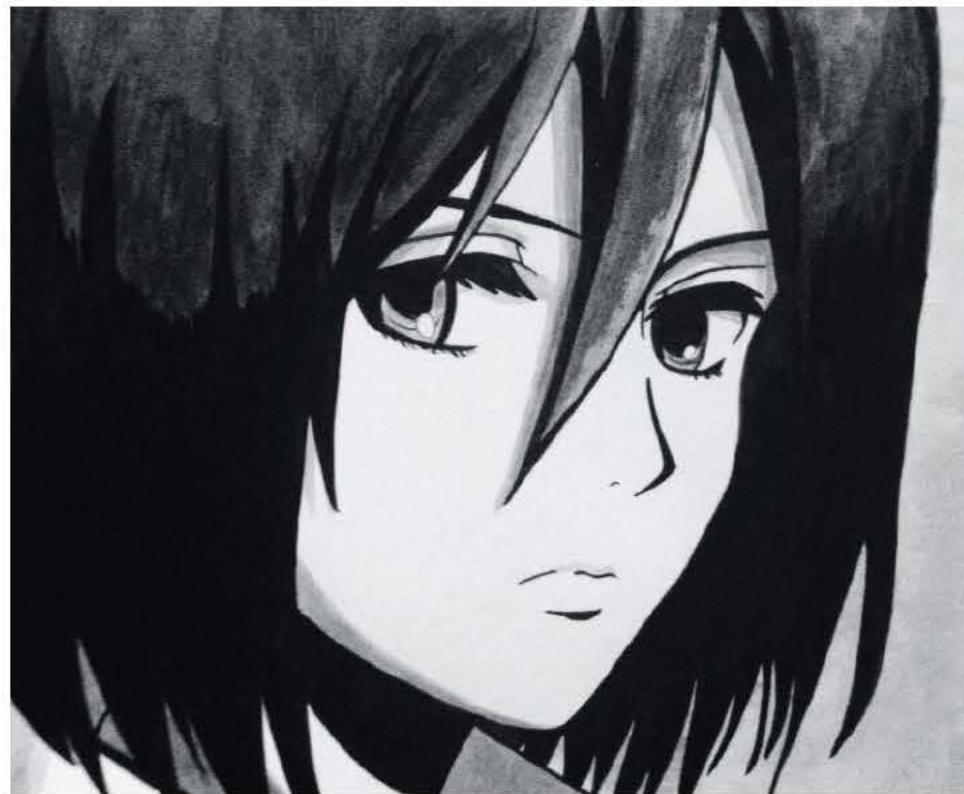
Άνθρωποι κάθε κοινωνικής τάξης που κάποτε ήταν πλούσιοι βολεμένοι στην πατρίδα τους-να χάνουν τα πάντα και να αναγκάζονται να μεταναστεύσουν. Ορισμένοι από αυτούς είχαν βεβαρυσμένο παρελθόν, αλλά σε εκείνη την περίοδο μπορούσαν με τα λίγα που τους απέμειναν να εξαγοράσουν το αναγκαίο «λευκό ποινικό» μητρώο.

Στην Αυστραλία βασικό τους στόχος ήταν να αποβάλλουν το κάθε «λέπι» του αμαρτωλού παρελθόντος και να επιδιώξουν μια νέα «έντιμη ζωή». Μερικοί το κατάφεραν. Όμως όχι όλοι. Το σκοτεινό παρελθόν θα τους κυνηγά σε όλη τους την ζωή.

Δύο από τους ήρωές μας κατόρθωσαν με όλη έντιμη μέσα να εξαγοράσουν την είσοδό τους στην χώρα. Είναι ένας πατέρας με την κόρη του. Βορειοευρωπαίοι.

Υπήρξαν όμως και οι χιλιάδες των φτωχών και αδικημένων που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα. Είναι αυτοί που κατόρθωσαν με συγγενική πρόσκληση ακόμη και με τον ένα εξ'αποστάσεως αρραβώνα να αποκτήσουν την - στάμπα στο διαβατήριο - για να μπορέσουν να ανεβούν στο καράβι, για την ξενιτειά.

Η ιστορία της καινούργιας μας νουβέλας αναφέρεται - στην αρχή- σε

τέσσερα άτομα. Ενός άγνωστου μέχρι στιγμής Ευρωπαίου άνδρα μέσης ηλικίας που ταξιδεύει με την 20χρονη κόρη του, και που οι δύο τους προσπαθούν να μη επικοινωνήσουν με κανένα από τους επιβάτες σε όλη την μεγάλη διάρκεια του ταξιδιού.

Υπάρχουν ακόμη δύο άτομα που ξεχωρίζουν και που τους δένει μια τίμια και ανθρώπινη φιλία παρόλη την διαφορά της ηλικίας και του φύλου τους.

Αυτά τα δύο άτομα δεν έχουν να κρύψουν τίποτε, είναι δεμένα πολύ μεταξύ τους και ξέρει πολύ καλά την ιστορία ο ένας του άλλου.

Ο ένας είναι ο Άλκης, απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών και έχει ειδικότητα στην εκτίμηση έργων τέχνης. Για τον Άλκη θα μιλήσουμε αργότερα.

Η άλλη είναι η Ισμήνη μια απλή γυναίκα 38 χρόνων, καταβεβλημένη από την σκληρή ζωή της πλύστρας που δούλευε σε σπίτια της Αθήνας για είκοσι δύο χρόνια από τότε που ορφάνεψε στα 18 της, όταν οι γο-

νείς της σκοτώθηκαν από κατάρρευση οικοδομής στην οποία εργαζόταν και οι δύο.

Στο πρώτο σπίτι που δούλεψε στάθηκε μοιραίο και την σημάδεψε για όλη της την ζωή.

Ο γιος της οικογένειας στην οποία εργαζόταν, φοιτητής στο εξωτερικό, την ξελογιάζει ένα καλοκαίρι, που βρισκόταν στην Αθήνα για διακοπές, με αποτέλεσμα το κορίτσι να μείνει έγκυος.

Ο φοιτητής θα επιστρέψει στο εξωτερικό για να συνεχίσει τις σπουδές του, ενώ η κοπελίτσα των 18 χρόνων, με φανερό ανησυχία, μάταια θα προσπαθήσει να κρύψει την κοιλίτσα της που μεγαλώνει ολοένα και την στενεύει πλέον το μοναδικό παλιό φορεματάκι της.

Μια μέρα η κυρά της θα αντιληφθεί ότι η δούλα της, τις τελευταίες εβδομάδες δείχνει φανερά ότι είναι έγκυος.

Θα την πληρώσει για την δουλειά της ημέρας και θα της πει να μη ξανάρθει σπίτι της άλλη φορά.

- Βλέπεις κοπέλα μου ότι με αυτό

που έκανες δεν μπορείς να έρχεσαι σε ένα τίμιο σπίτι σαν το δικό μας.

- Έχουμε και το αγόρι μας, που θα έρθει το καλοκαίρι να μας δει. Πως θα νιώσει το αθώο παιδί, όταν σε δει σε αυτό το χάλι. Θα ντραπεί για την κατάντια σου. Δεν θα ξέρουμε τι να του πούμε.

- Βρες αυτόν που σε γκάστρωσε και ζήτησε να σε στεφανωθεί.

- Εδώ πάντως σε αυτό το τίμιο σπίτι δεν έχεις θέση. Κατάλαβες;

- Της Ισμήνης της ήρθαν να βάλει τα κλάματα, να ουρλιάζει. Όμως δεν το έκανε.

- Σήκωσε τα ματάκια της και αποτεινόμενη στην κυρά, της είπε:

- Έχετε δίκαιο κυρία. Τι θα πει το αθώο το αγόρι σου, όταν με δει σε αυτό το χάλι. Θα ντραπεί. Πρέπει να πω σε αυτόν που με γκάστρωσε να με στεφανωθεί. Το σπίτι σας είναι ένα τίμιο σπίτι κυρία. Δεν πρόκειται να ξανάρθω. Μείνετε ήσυχη.

Γύρισε απότομα άνοιξε την πόρτα και βρέθηκε έξω. Τότε είναι που ξεσπασε σε δυνατά αναφιλητά.

Δεν την ένοιαζε ο κόσμος που την έβλεπε. Προχωρούσε αργά μέχρι την στάση του λεωφορείου και συνέχιζε να κλαίει.

Εκεί στην στάση την πλησίασε μια ηλικιωμένη γυναίκα. Έβαλε το χέρι της στον ώμο της λέγοντας:

- Τι έχεις κορίτσι μου. Ποιος σου έκανε κακό; Έλα πάρε καθαρό μαντίλι και σκούπισε τα ματάκια σου.

- Που μένεις κοριτσάκι μου;

Η Ισμήνη της είπε.

- Κοντά μένουμε. Είπε η άγνωστη ηλικιωμένη γυναίκα.

- Γειτονεύουμε. Έλα να με βοηθήσεις να ανεβώ το λεωφορείο διότι με πονούν τα πόδια μου.

Η Ισμήνη έγνευσε καταφατικά.

(Η συνέχεια την επόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

